

นิยายภาพสามเกลอตอนนี้เป็นของ

ชมรมอนุรักษ์การ์ตูนไทย

จัดทำเป็น PDF เพื่อการศึกษาโดย

www.samgler.org

ขออภัยที่ท่านไม่สามารถพิมพ์นิยายภาพเล่มนี้ออกทาง Printer ได้

*** กดลูกศรเพื่อเลื่อนหน้า กดปุ่ม ESC เมื่อดูจบ ***

นิยายสงครามสุดสยองกลอน

2.50

นักบิน จำเป๋น

อภินันท์

นิยายภาพชุดมาตรฐาน

ป. อินทรปาลิต เสนอ

พล นิกร กิมหงวน ตอณ นักบินจำเป็น

สร้างภาพโดย อาภรณ์ อินทรปาลิต

ม ดุง คี ก ข ๗
ฉ ข ข นิยายภาพ
๗๗๑ ๒.๕๐ บาท

ฉบับที่ ๒

สำนักพิมพ์ ผดุงศึกษา จัดพิมพ์จำหน่าย

ท่านที่รักครับ

ขณะนี้ เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า บรรดา นิยายประกอบภาพที่เป็นที่นิยมที่สุดแก่ผู้อ่านนั้นคือ นิยายประกอบภาพของ ผดุงศึกษา เพราะว่า สำนักพิมพ์ของเราได้คัดเลือกจัดสรรค้ทุกเรื่องทุกประการก่อนที่จะนำมาตีพิมพ์ ตั้งแต่การเขียนภาพ การทำบล็อก และการพิมพ์ได้ตรวจอย่างถี่ถ้วนที่สุด ผลที่ได้รับ คือ ความงามน่าอ่าน ไม่เอะอะเฉือน เรื่องก็สนุกสนาน

ทั้งนี้เช่นแต่เพียงครั้งแรกของการริเริ่มเท่านั้น งานของเรายังจะดียิ่งขึ้นต่อไปอีกในอันคืบค่องๆ ไป แต่ละคนแต่ละเรื่องได้คิดแล้วว่า จะต้องถูกใจท่านจริงๆ

อันคืบที่จะออกต่อไป คือ ภาพชุดจากนิยายจีนชื่อกระด้อนของ ป. อินทรปาลิต ซึ่งรู้จักกันดีแก่ผู้อ่านทุกชั้นทุกวัย คือเรื่องราวของ สุภาพบุรุษจอมโจร เสือใบ สร้างภาพโดย วิรุทธ ทองน้อย ผู้สร้างเช่น เช่น คัมภีร์ ที่ท่านชอบมาแล้ว

และเรื่องต่อไปคือ ภาพชุด พล นิกร กิมหงวน ตอน เศษฝัสดิบ เศษฝัสดิบ เคยเป็นนิยายทดลองที่ขึงใหญ่ของ ป. อินทรปาลิตเป็นที่สนใจผู้อ่านมาแล้วทั่วทั้งมุมเมือง เขียนเป็นภาพโดย อาภรณ์ อินทรปาลิต ผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในการเขียนภาพ พล นิกร กิมหงวน มาแล้วฉะนั้นจึงรับรองได้ว่าภาพเขียนโดยอาภรณ์ อินทรปาลิต จะต้องมิได้ลักษณะกับบุคคลลักษณะตัวบุคคลตามที่ผู้ประพันธ์วางไว้

โปรดคอย สุภาพบุรุษจอมโจร เสือใบ และ พล นิกร กิมหงวน ตอน เศษฝัสดิบ ในปลายเดือนถึงหาคณัน

สำนักพิมพ์ ผดุงศึกษา

พล • นิกร • กิมหงวน •

ผัดหน้าผี

ป. อินทรปาลิต

ระหว่างสงครามอินโดจีน

พล นิกร และ กิมหงวน ได้ปฏิบัติภารกิจอย่างหาญหาญในหน้าที่ทหารราบ
ต่อจากนั้นได้ประจำกองพันพลร่ม และที่สุดแล้วก็ได้ย้ายเข้าสังกัดหน่วยใน
หน้าที่พลปืนหลัง ---

ครั้งหนึ่งในการโจมตีจังหวัดกำแพงเพชรซึ่งใช้เครื่องบินออกปฏิบัติการรบ
เป็นจำนวนมาก ลำอากาศเอกแห่งนักบินประจำเครื่องที่กิมหงวนเป็นพลปืน-
หลัง ได้เสียชีวิตในที่รบกลางอากาศ กิมหงวนจำเป็นต้องบังคับเครื่องบิน
อย่างสังเวย และบินกลับฐานทัพได้อย่างน่าน้ำหทัย

เมื่อถึงสนามบิน

กิมหงวนบังคับเครื่องบินลงไม่
ได้ แต่ก่อนที่เขาจะโคตรัม
ร.อ. นิตย บุ้บังคับฝูงได้บินขึ้น
ช่วยเหลือนำทางให้กิมหงวน
บินลงได้อย่างใจหายใจ
คว่า ----

อาเสียวตัวไว้นั่นตั้งหึ่งไปหมด

ทหารอากาศต่างพากันวิ่งเข้าไปห้อมล้อมเครื่องบินหมายเลข 13

ก็มาทรมานเห็นคุณบิดๆไปหาท่านผู้บัญชาการ

เธอกลัวมากที่นั่นเครื่องบิน
ส่งได้ ฉันบินได้สั่นสั่น
เธอให้เป็นนักบิน -

ครับ - อ้อ ไปรด
น้ำกระดกไปอย่า
ลืมการเตรียมท่า
รับเธอครับ

ปู่! - ใครบ้างครับไม่
กลัวตาม ให้ผมขึ้นมา
บนเครื่องบินดีกว่าเครื่องบิน
ลำนี้ตัวเป็นนกข

เธอกลัวตามหรือ?

เห็นอะไรไหม
หวงหรือ
ครับ

น้องชาย อย่าเพิ่งห่อ-
กอบ เธอจะต้องได้
เป็นนักบินที่ฝีมือเยี่ยม
ในไม่ช้า

ร ข พิกย์ ผู้บังคับฝูงบินเข้ามา

เก่งมาก ก็มาทรมาน

ช่วยเธอ เป็นนักบิน
ให้ได้ - ฤกษ์พิกย์

ครับผม

!?

ဘိဉ္ဇာ မှာ

พี่ ปะตัมปึกเก็บตึก...
สามสหายได้ปะจำฝูงบินจปิลที่ 5

เฉยๆ ไร้ย กั้น
จะเห็นเด่นต่อเมื่อ
ได้ยิงเกรียวบิน
เข้าอีกตก

วันนี้กันดีใจมากที่สุด

เห็นฮกกัน
หรือไง พส

ฮุย - บอกลให้ตบกลับ
เสียอีก จิด-ฮุย

จ.อ. ทองใบ เกินเข้ามา

สวัสดีครับ
คุณทง

อยู่ที่นี้กันครบเรา
เรียน นังเถะ ตาม
สบาย

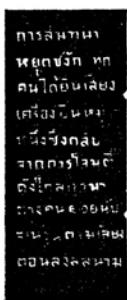
ผัดได้ข่าวว่า พวกนี้
พวกเราจะถูกส่ง
ออกลาดตระเวน
เข้าเฝ้า

ศรกรับ เวลา
ขึ้นทำเนียบก็
จะไม่จ้วงหอน
ละครับ

เอ-ผมตอบให้ถูกหรือก แต่ถ้า
คุณลองนึกว่า การหลบหรือสับ
ปะหงกระแทกการเป็น จะทำให้
การถูกออกนอกเหนือได้ง่ายๆ
คุณคงไม่หลับ

ว้า! ถ้า
ฉันไม่เห็น
จริงไม่หลับอีก
ละครับ

การล้นหนา
หยุดยัก ทก
คนได้ยินเสียง
เครื่องขึ้น
หนึ่งจึงกลับ
จากภารกิจ
ถึงใกล้บ้าน
ทางคนน้อยนับ
พันคนมาเดิน
ตอนลงกลลลลล

ไปดูข้าง
นอกเกาะ
ครับ-
คุณครู

หนึ่ง-สอง-
สาม เฮ้!
หายไปสอง
เครื่อง

ว่าวันก็จ่าเปลี่ยนไม่กลับ เห็นหม
มีแต่เครื่องหมายเสวยสี่สิบเจ็ด-มีสิบ
แปด และสามสิบเท่านั้น สิบสอง
กับสิบเก้าหายไป

เข้าไปใกล้ๆ เอะ:
ครับ

จอ สุวรรณ กำลัง
รายงานต่อ ข นิกน

จ.อ. ลู่วิ่งได้
รายงานว่า เครื่อง
บินข้าศึกเครื่องหนึ่ง
แพนหางหล่นเสีย
ได้ยิงเครื่องบินข้า
วมิไฟลุกระเบิด และ
มีงูเห่าของข้า
กำลังตก ---

เราทั้งสามพยายาม
ทำลายอ้ายหางเหี่ยวแต่
ไม่สำเร็จ เครื่องบินของ
มันตกแล้ว และ
ป.ท.อ. ข้างล่างมันมี
รถบรรทุกติดเวลา

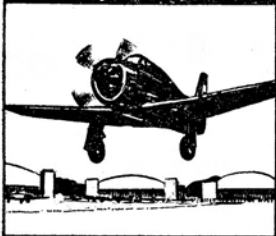

เรามีจรวดทิ้งกระสุนหมด
หมดสิ้นใจบินเข้า
ในก็ไม่ปลอดภัย
อีก

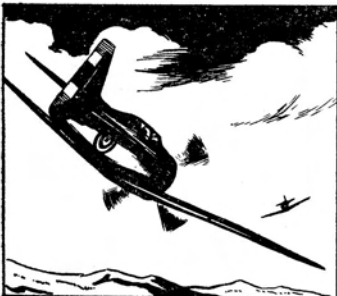
ดีแล้ว
พุงมันขึ้นจะ
ไปพบเขาเอง

จ.จ. ทอว์ใบ บังคับเครื่องไปตาม
ทางรังขึ้นสู่อากาศ ---

เพี้ยง! ขอให้ปณ
อ้ายหางเจียร
ทีเดะ:

อ้ายหางเจียร!

โง่โง่! อ้ายหางเจียรจริงๆแหละ
ครุฑบิน - บินมันให้วิ่งเลบกับ
โง่โง่! ตีตา ต่ำ ตี ต่ำ

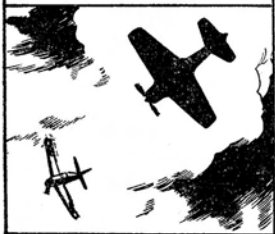

เห็นไหม พี่รับ ทรูทอว์ใบของมน
บินหางานท้อง บินช้าตึก แป้งเหลือเด็ก
ลูจักกับ ช๊ะ ช๊ะ

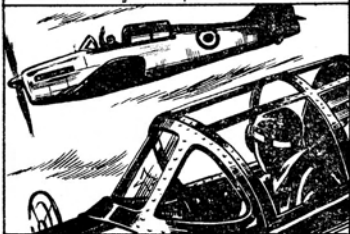

กระสุนปืนหมดแล้ว จ.ช ทองใบ
บังคับเครื่องบินพุ่งเข้าหา ----

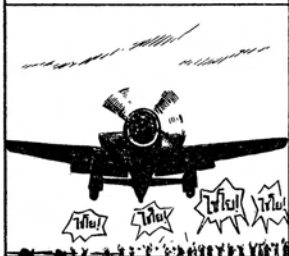
อ้ายหาบเจี๊มาหลบหลีกอย่างแคล่วคล่อง
แล้วโอบกอดให้รู้ว่า กระสุนหมดก็เหินถอยกลับ

ขอให้พบกันอีก
เดะน่า

จ.ช ทองใบ นำเครื่องบินหลงส่วนาม

พระคงสว่างเมฆ และพวกนักบินวิ่งตามไปหา ----

16 กองบัญชาการผู้บินใหญ่ส่วน

วันนี้ 13.00 น. ให้พนักงานผู้บิน
ต่อไปนี้ ทำเรื่องบินไปจังหวัดขอนแก่น
กองลำเลียงบูโพรกนครราชสีมา เพื่อบริการ
ช่วยเหลือ จังหวัดขอนแก่น

1. จ.อ. สัมพันธ์ สุฤทธิ
2. จ.อ. ไพโรจน์ หัตถนาถ
3. จ.ท. กิ่งทองวัน โอบา

พร้อมให้ จ.อ. สัมพันธ์ สุฤทธิ เป็น
หัวหน้าควบคุม

๒๓.๓.๖๓

๒๗.๓.๖๓

๕-๓ นาทีต่อมา

เล่ามาทง: ฐัน
ก็ล้งอากู

อาสาสมัคร กระผมมีชัยชัย
แล้ว กระผมจะกราบเรียน
รายละเอียดให้ทราบ
เดี๋ยวนี้

กินหรรพาร่างหัว เธากับสันนิษฐานว่าโจรน่าจะไปปฏิบัติกรรม
โจรตัดวงจรลำเลียงของชาติที่ถากถางแล้ว และถูกจับกุมจากฝูง
บินของปลาที่กัดถึง เธอเชื่อว่า ชาติที่ถูกยิงตกถึง อ.เคอริง

แล้วเธอก็เลย
หนีกลับ?

นางจิระพร หวังมงคล : คุณจำสมัยได้
 บัณฑิตชั้นต้นก็กระโดดลงมาจากตัว
 มาตบกันหัวๆ แล้วจึงไปรับแขก
 ตั้งน้ำดื่มใส่ถ้วยให้แขกดื่ม
 ฮีตานิคมเหลืดอกมาปักหน้าหน้า-

ซี-ซี - นี้อย่างไรกับ จีทีกันหนะนี่คืออากาศ
แห่งประเทศไทยจะหนักจัง ก็ไม่ได้มีอะไรกันนี่ ผม
ก็อยากไปไหนหนะ แต่ด้วยพวกนี้ไปบอกจ้างพวก
มันช่วยกันนี้เองมันจะออกมาไปไหนไปไหน
เกิดไปก็ได้อ...ในที่สุดผมเองเห็นเงินจริงๆ

จะนับถือ พระคิดว่ามนุษย์พอ
จะทำประโยชน์ให้ประเทศ
ชาติได้อีก ก็เลิกล่าตอบ
อย่างกล่าวมาเดิม

เท่าที่ลือเล่าให้
ฮิวสันนี่: เปน
ความจริงหรือ?

ป๋วย - ให้คนทำงานให้เสร็จลุล่วง
ครบ ให้พระภิกษุพระภิกษุ
คน ให้คนตามดับต่อหน้าต่อ
หรือให้ทราบ.....

ทันทีที่ฉัน...

המחלקה הכלכלית

เครื่องนับจับได้ของจำกัหนึ่ง
เครื่องกำลังบริหารทางนี้

คุณนิธน์ จิตนิกขิม
ภาพที่ ๒ ขึ้นสู่กัณฐ์

ไปเตือนญาติให้กระผมขึ้นเองเถิดครับ
กระผมหนักใจว่าต้องเป็นข้า
หาเงื้อมเงาๆ ถ้ากระผมเป็น
นักโทษได้ ก็ขอเวรคืนกับเจ้า
อาภาที่เอกราชแห่งพุทธ

นักบินอย่างร้ายแรง
เจ็บในคูศรกับผู้ฝ
เรอกรับ ให้ผมเผลอ
รานสำนาค
กครั้ง

แก๊พออกกั
รีรี

รองเท้ามืดเครื่องแต่งกายของ
สำนักนิพนธ์ อานทางเนินรา
เบาะเบาะจนลือระ

อี - คัย เราต้องนำมัน
ให้ได้ ปะเทียบกะ: อาน
ทางเนินรา จะต้องถูกเจ้า
มกลบจือ

คนอ่านเองครับ เลี้ยงผม
สอยถึงหน่อ ขวี่ด้น
กันทั่วๆ

นี่แหละ
ทะลึ่งนัก
อานหารือบ

ผู้มุ่งแบ่งเอาไป ลือรอน
หาสิ่งก็กลัวกัน

ท่านผู้กล้าหาญทั้งหลาย

เพื่อเป็นประจักษ์บานว่า วันหนึ่งนักบินในจ
คณินชาของข้าเจ้าได้ทำลายเครื่องบินของกอง
ทัพอากาศไทยสองเครื่อง ข้าเจ้าเองสังกริตฤษนา
ซึ่งเป็นของนักบินทั้งสองนามของท่าน ข้าเจ้าผู้
สันทนาว่า อานทางเนิน
ไม่ต้องการต่อสู้กับนักบิน
มืออ่อนๆ เละ เราต้อง
การพบกันเครื่องบินหนัก
และ 20 ขวี่ด้นทำไปพบ

กับข้าเจ้าอานทางเนินราเมื่อเข้บ่นไป่วนกับ
ท่านอีก 4 คน สำหรับการต่อสู้ระหว่าง 5 ต่อ 5 ---

๑๕

ขอให้ทุกคนไปกับ
ท่านได้รู้สาเหตุการ
ของเราเอง หรือว่า
ท่านควรรู้ทำของ
ข้าเจ้า -- เรืออากาศ
ที่ แต่งดอง

นี่คำค้นค้นเจ้าใจ อานทาง
เนินราซึ่งการเฝ้าหังกา มาลนหลือ
พ่นถึงตีเมกา อานทางเนินรา
นั้นหนักหนา จำจะต้องสังหารผล
ข้า ตูเรเวเต้งเต้ง ตูเรเว
เต้งเต้ง

กระผมจะเอาฉันทิน
ให้ใครรับ พวกนัก
ฉันทินให้บ๊วยให้ใคร
ได้ออกกรบ ส่วนนัก
ฉันทินเก่าได้ออกกรบ
หลายครั้งแล้ว

เธอจะเอา
ใครไปข้าง
นอกฉันทิน

สวัสดีครับ
จำไว้ชื่ออีกคน

เธอหมายถึง พท
ฉันทิน, พันพวณ
ใช่ไหม?

ใช่: ใช่: ใช่: บังวิน
จักริน คุณครู เรื่องเห็น
ผมเป็นอันบกให้ครูเห็น

เฮ้ - นี่แกมันได้
สลับดอกหรือ?

มีอย่างรักริน
โดนทักคนแก่กลับ

พอที่ซึกุค หานใจ
โนออกแล้ว ว่า
เห็นหรือจะตอบ
หา

ขึ้นใจเหลือเกินครับ คุณ
ครู ผมหนีตึกคนครั่ง
กว่าตึกผมอีก ให้ตาย
โง่ตามคำชี้แนะ

คุณครูจะหึงและคุณ
ใจจะตอบ ที่นี้เก็บตึก
ได้ตึกฉันทินผม

เอ - ทิ้งกับผม
ผมตีเขาอย่างๆ ไม่รู้
หา รักหนีไปละโว้ย

สัปดาห์แล้วครับ จำได้
หน้า: เป็นนักฉันทินใหม่
กระผมก็หน้าใจใน
ความล่าช้าของ
หก ---

ว่าใจ-คุณฉันทิน ท่านหองใบ
จัดให้ พล, ฉันทิน, พันพวณ
และวิธีปฏิบัติ:

ทอโย- หรืออย่า
บ่งว่า เธอกลัวจับ
ฉัน กลับมา

ปะเพราะเธอยังคง
อับอายกับคน คน
จนหน้าบึ้งเพราะเธอ
แพ้พวกไวด้วยความ
ป็นขี้ขลาด

ฉันขอฝากตัวกับ สกอบ
ของที่นี่ ถ้าหากว่า
ฉันหนีกลับไปตามพวก ที่
เขากระสุนปืนกลปลุกหนีเอา

ฉันปลุกด้วยปืน
กล ที่เลบไนต์
ตีบน รุนแรงไป
กระหน่ำตรึง ถูกข้อ

ขอโทษ
เธอชื่ออะไร?

จำอากาศโท กันหววน
ไทยแท้กับ หลานชาย
ผู้ตล่าวทรวงท่านแม่ทัพ

ไอ้-อ้ายเปเรตเฮ็น ใครไปพูด
กับฉันว่า ทะลิวจนาศีตาว
เลยอ้ายนี้ ฉันพูดกับภ
พินกันนี้

คนนั้นหัวกริบ
จำอากาศโท วิรัช
วิไลลักษณ์กับ

ฉันอย่าทวงนี้ จะเอาใจช่วย
เธอ ผู้บินของอ้ายหางเขี้ยว
คงจะตก เป็นเหยื่อกระสุนปืน
กลของเธอแน่

ขอเพราะเธ
จะคงจะอ้อม

เจ้าสกอบและ หลานชายของ
ผมทั้งสามคน ได้มีโอกาสแสดง
ความกล้าหาญ คุณพระช่วย!
ว่า เจ้าสามคนนี้ พาฉันด้วยทอโย
และ วิรัช จะได้ขึ้นหอกกลับมา

แน่นอนครับ
อ้ายหางเขี้ยวจะ
เก่งไปกว่าพวกเรา
ไม่ได้เป็นอันตราย

ให้ออกเดินทางได้แล้ว
คุณพระ: ถ้าเครื่องบิน
หนึ่งก็กลับมาเพื่อรับ
เราว่าแล้วให้ผมทราบ

ครั้น- ทราบแล้ว
ออกเดินทางได้
ทอมใน พวกเรา
ทั้งหมดจะรอคอย
เธอพร้อมด้วยข้า
ชั้นนี้:

ไปซี ขึ้นเฮลิคอปเตอร์
ตะนวนอีโรอีกเล่า

ผมอยากจะมี
อะไรมากกว่า
สักหน่อยครับ

เฮ- ทั่วไป
กว่ามา

คุณอาครั้น การเดินทาง
ไปสู้รบกับข้าพเจ้าเข็ญ
คราวนี้ ผมตั้งใจว่า: มอม
ตาย ถ้าเขาชนะ
ฉันไม่ได้อีก

ถูกแล้ว แกกิดถูก แพ้
หนักสนทนา: ที่ตายเสีย
กว่า นักบินอีกได้ให้พวก
ฉันนี่: ฉันไม่เก่งไปกว่า
พวกเรารอหอก สับ
หลาหน้า

ครั้น- ผมตกลง
ใจเด็ดขาดแล้ว
วันนี้ถ้าไม่ใช้วัน
ตายของผมนะ
ก็ต้องเป็นของหน้า

๒๓

เฮ- ทานัก
พูดเป็นกลาง
มีดี: วันนี้ความ
รู้สึกรองแกล
ไม่ใคร่ดีนัก

คุณอาครั้น ถ้าหากว่าผม
ตามผมขอให้คุณอาจัดการ
ในเรื่องทรัพย์สินพวกและ
การอภิบาลของผมด้วย
นะครั้น

คุณอาครั้น อย่าเข้าใจผิด หัวใจของผม
ต้องการต่อสู้กับข้าศึกทุกกลนหน้าใจ วันนี้
ถ้าผมแพ้ผมจะขึ้นเครื่องบินลงบนพื้นน้ำ
หรือผมจะอาวุธหรือโรงเก็บเครื่องบินให้
เขา: ลาไปต่อกัน ละนั่นผมจึงคิดว่าผมหนักหนา
ไว้ให้เรียนด้วย

หลานรัก แก่แกต้องหว่าน
โยอะไรทิ้งหมด ถ้าสิ้นชีวิต
ก็ตาย อาจจัดการให้ตาย
ถ้าน่าปลงศพจอบ

ชอบคุยกับ ผน
การบลาคุณอา
กับ ช่างเหล็กต้อง
ลือกันใหม่

ได้ข่าวก่อน - ผวน
เขียนลงไปให้ผนทราบ
เดี๋ยวอีกนิดเดี๋ยว หลานรัก

เขียนว่าอะไรกับ

เขียนลงไปว่า อ้า-
เฮ้ เฮ้ บรรดาเหล่า
ผู้จงใจเป็นในทาง
รัก ผนชอบให้ผม
ลือของอา

อ้อ - ไม่ต้องเขียนหรอกครับ
ผนลือมาตลอดไว้ลือว่า กัน
ภายในสงครามคราวนี้ให้ผน
จงใจในความรักให้ผนอาทักหน
นวลละอ้อ ก็รักแล้ว

อาละ ทำนี่
แหละ หลานรัก
ไปเถอะ จอให้
ฉันจะมาเป็นจอบ

ชอบคุยกับ ผนการบลาทำ
ละคาบสุกเอา อย่าว่าบึงบัว
เลย ถอดหมวกให้ผนเห็นหัว
ศุภอาเป็นขวัญตาอีกครึ่ง
ครีบ เพราะบารมีอาจะได้เห็นเป็น
ขวัญสุดท้าย

๒๕

เฮา-เฮาจ๊ะ
เป่นไปไป เอ
ตุเสีย

แน่โบน! จู้ๆๆ ไม่ได้เห็น
สามสี่วันเท่านั้น แต่มันก็จู้
อีกเป็นกอง ผนล่า-สุก-อีก
สักๆ บังไร
เขียนครับ

ฮับहां!
ไปเสียที-ไป

ฮิ-ฮิ

